

Transkribering Ämbetet #4 Möt rektor Roger Klinth, Marie Cederschiöld högskola

Musik

Programledare Välkommen till Ämbetet - en podd om högre utbildning. Jag heter Urban Göranson och i det här avsnittet besöker Ämbetet Marie Cederschiöld högskola som ligger högst uppe på Stigberget alldeles intill Ersta sjukhus på Södermalm i Stockholm och där ska vi träffa rektor Roger Klinth. Välkommen till Ämbetet Roger.

-Tack!

Vi sitter på ditt, faktiskt numera, före detta rektorskontor. Högst upp i tornhuset av gamla sjöbefälsskolan. Vilken magnifik vy och miljö du har här.

Rakt nedanför berget här så har vi Saltsjön och därefter ser vi Gröna Lund och hela Djurgården. Flyttar man sedan blicken österut så kikar man rakt ut i Stockholms skärgård och in åt väster så ser vi hela huvudstaden. Fantastiskt! Varför fick du inte ha kvar det här kontoret?

Roger Klinth Bra fråga. Nej då. Vi har gjort en liten rockad här. Vi har flyttat in en verksamhet från Sköndal som vi haft där, socionomutbildning. En uppdragsutbildning, och så har vi koncentrerat det till Campuset här på Ersta. Då har vi gjort också förflyttningar i bland husen här så att i princip all personal sitter nu nere på Folkungagatan. Då vill inte jag sitta som en gubbe i tornet ensam här uppe utan jag sitter med de övriga anställda. Sen är jag här uppe i det här fantastiska rummet nästan varje dag i alla olika sammanhang. Så det är verkligen en löneförmån att kunna ha en sån här fantastisk lokal att gå till och bara vila ögonen på den här fantastiska utsikten.

Programledare Verkligen. Roger, hur länge har du varit rektor för Marie Cederschiöld högskola?

Roger Klinth Ja, nu blir det nog fyra och halvt år lite drygt.

Programledare Tiden går fort. Vad gjorde du dess för innan?

Roger Klinth Då var jag i Linköping, på Linköpings universitet i väldigt många år. Jag började läsa till lärare där tidigt 90-tal och sedan blev jag så småningom doktorand och sen slutade jag som prorektor många år senare. Tror det blev 23 år sammanlagt som anställd på Linköpings universitet.

Programledare Oj då. Då har du varit med länge inom högre läroverlden så att säga.

Skulle du kunna ge en bild av Marie Cederschiöld högskola? Så här introducerande. Vad är det för högskola idag?

Roger Klinth Dels är det en annan form än de flesta andra högskolor. Vi är inte en statlig högskola utan vi är en så kallad enskild högskola. Det är inte för att vi inte är ensamma utan för att vi helt enkelt inte är staten. Då kallas man ju enskild högskola. Och vi har fyra ägare och det är de här stora idéburna organisationerna: Ersta diakoni som är våra närmsta grannar här uppe på Erstaklippan, stiftelsen Stora Sköndal, Stockholms Sjukhem borta på Fridhemsplan och Bräcke diakoni i Göteborg - de har verksamhet lite varstans men huvudkontor i Göteborg. Så det kommer ur den liksom idéburna traditionen och våra utbildningar och vår forskning har långa rötter in i ägarnas verksamheter. Ofta tillbaka till 1800 tidigt 1900-tal.

Programledare Jag tänkte fråga, Marie Cederschiöld högskola heter ju ni idag. Vem var det? Hon är alltså en figur från den tiden.

Roger Klinth Ja, hon är det. Hon har funnits med i högskolans historia länge men sen så uppmärksammade vi henne extra då när vi för ett par år sedan bytte namn just till Marie Cederschiöld högskola. Förut hette vi Ersta Sköndal Bräcke högskola. Vilket var ett ganska klumpigt och svårt namn. Marie Cederschiöld har ju som sagt en stark position historiskt. Hon var ju den första föreståndaren för Ersta diakoni och var en kvinnlig pionjär, vilket ju är fantastiskt från mitten av 1800-talet. Samtida med Florence Nightingale, och till och med träffade henne under sin utbildning i Tyskland. Så det finns en väldigt stark sådan tradition kring det här med det frivilliga arbetet som sedan kom att bli välfärden men som fanns då, ofta i kyrklig regi. Man jobbade för de svaga och utsatta i samhället och hon var med och startade till exempel det sjukvårdsprogram då som så småningom utvecklades till vårt sjuksköterskeprogram. Så det finns direkta rötter till den utbildningen i sjukvård som hon startade då.

Programledare Det var då, och kanske fortfarande är, en så kallad vårdutbildning i så kallad kristlig verksamhet så att säga eller?

Roger Klinth Ja, det var ju det då men det är ju inte det längre utan vi har ingen kristen grund som högskola utan våra ägare har ju i varierande grad en diakonal bakgrund och inriktning. Så där finns det tydligare kopplingar men högskolan har ingen sån direkt koppling till den kristna värdegrunden utan vi har ju vetenskaplig värdegrund. Vi har en värdegrund och som slår fast olika grundelement i vårt sätt att se på oss själva och världen så. Men just att våra ägare och våra utbildningar springer ur den myllan har ju påverkat mycket i den inriktning vi har, fast i mer omsatt form. Jag tror inte vi skulle liksom kanske ha det väldigt starka fokuset på mänsklig utsatthet och människor i olika former av liksom svåra situationer som vi har och haft väldigt länge om det inte var så att de här utbildningarna av den forskning vi har springer ur den myllan.

Programledare Så hon lever kvar än idag? Etiken. Alltså den filosofin.

Roger Klinth Att utgå ifrån ett underifrånperspektiv, den utsatta människan och dess livsvillkor och hur kan man förstå mänsklig utsatthet, hur kan man också göra för att förbättra och förändra samhället i en riktning som gör att liksom mänskligt lidande och mänsklig utsatthet inte blir så påtagligt och allvarligt? Det är väl mycket det vi gör.

När man tittar på den forskning som vi gör så ibland brukar jag nästan lite skämtsamt prata om, att vi vältrar oss i elände i det mesta vi gör. Det är mycket palliativ vård och det är mycket våld i nära relationer och det är mycket liksom den typen av, som kan till synes verka väldigt mörkt och väldigt tragiskt när man tittar på vilka forskningsområden vi har. Men jag är väldigt stolt över att vi faktiskt gör en otroligt fin insats just i sådana områden där det är många människor som har det tufft. Vi bidrar verkligen till att både förstå den de situationerna men att också ge verktyg till att förändra.

Programledare Då bedriver ni forskning då inom så att säga människans senare del av livet, palliativ vården?

Roger Klinth Ja, det stämmer. Det är ett av våra starkaste forskningsområden, det handlar just om palliativ vård. Både handlar om den äldre människan och liksom processen kring död och döende. Men också faktiskt ett antal forskare som fokuserar också på barn i palliativ vård. Vilket är en väldigt tuff process för inte minst de anhöriga. Så att där har vi också väldigt fin forskning tillsammans till exempel med Ersta som har ett barnhospis som jobbar just med barn som har fått dödlig sjukdom.

Programledare Det är ju verkligen tunga områden då som ni forskar inom och utbildar inom. Men ni har även omsorgsutbildningar också. Du talar kanske inte om den svaga människan med den utsatta människan i samhället och det är inte bara de som är riktigt sjuk utan du kan ju vara andra sociala saker. Där har ni också utbildning, forskning eller?

Roger Klinth Definitiv. Så både inom det breda vårdvetenskapliga området som handlar om hälso- och sjukvård av olika slag och sen socialt arbete. Det är ju vår näst största utbildning, det är ju socionomprogrammet och tillhörande magister- och masternivå. Där handlar det brett om liksom det sociala arbetet i olika former. Så där kommer ju in en bredare palett av olika saker som just handlar om socialt arbete, både i civilsamhällets form liksom, hur olika organisationer bidrar till det, men inte minst inom kommun och region och så vidare.

Programledare Hur många studenter går det på Marie Cederschiöld högskola?

Roger Klinth Ja, det varierar nästan på dagligbasis men någonstans runt 1700 brukar vi säga. 1700 huvuden. Något färre helårsstudenter för en del läser inte helfart men ungefär 1700.

Programledare Anställda då? Hur många forskare finns det till exempel?

Roger Klinth Ja, vi har någonstans mellan 170 och 180 anställda brukar vi räkna det till. De som har akademisk anställning och forskar är väl dryga 100 då. Jag kan tänka mig 110, 120 personer. Och sen har vi en hel del stödverksamheter; ekonomer, HR och så vidare.

Programledare Men de som är anställda akademiskt och forskar, jobbar de också inom sjukvården? Det vill säga håller de på med klinisk verksamhet parallellt med sin forskning?

Roger Klinth Ja, det finns faktiskt en hel del som gör det. Sedan är det inte alltid så lätt att få till det i praktiken. Men det är flera som har sådana liksom kliniska anställningar också på mindre procent. Kanske en dag i veckan, 15 - 20 %, just för att hålla kvar en fot i liksom kliniken och få med sig vad som händer där och kunna också vidareförmedla den forskning man gör direkt ut i verksamheten. Jag önskade att det kunde vara mer och det är något jag verkligen vill jobba för som rektor, och i olika sammanhang slå ett slag för, att man skulle behöva skapa förutsättningar för ett större utbyte och samspel mellan högskolan och det kliniska arbetet. Jag tror det gäller också sådana områden som socialt arbete. Det skulle vara väldigt intressant om man kunde skapa förutsättningar för att kunna gå mellan de här miljöerna på ett tydligare sätt. Det tror jag skulle vara ett stort steg mot att också forskningsförankra de praktikerna på ett annat sätt men också att vi får in praktiskt yrkeskunnande rakt in i våra utbildningar. Jag tror att det finns mycket att vinna på det men det finns alltså mycket praktiska utmaningar att få till det så som det ser ut nu. Men jag hoppas att vi skall kunna jobba i den riktningen framåt.

Programledare Jobbar ni tillsammans med, har ni samarbete med till exempel Karolinska Institutet ligger ju nära till hands för er eller kanske andra organisationer?

Roger Klinth Vi jobbar med alla möjliga. Inte minst kring forskning har vi många forskningsprojekt tillsammans med forskare från till exempel KI eller andra lärosäten runt om i Sverige. Utbildning har vi kanske inte jättemycket så men det som är mest påtagligt är att vi har ett specialistsjuksköterskeprogram tillsammans med Sophiahemmet högskola. Så där har vi ungefär 50 % var. Ett jättefint program som riktar sig just mot palliativ vård. Det driver vi tillsammans. Tar in ett drygt 60-tal studenter per år. Det är ett jättefint samspel mellan de här två högskolorna kring det och jag tror jättemycket på liknande sådana satsningar i framtiden. Ofta, inte minst när det gäller just specialistsköterskeprogrammet, är det väldigt många som kämpar med att få sina program att gå runt. Det är ganska svåra förutsättningar och kan man slås ihop på det här sättet så får man en bredare lärarbas och enklare att få ekonomin att gå ihop och du kan ha ett mycket större studentunderlag att jobba med. Så jag tror att det där är framtiden och jag tar gärna fler initiativ till liknande satsningar framåt.

Programledare Ni skriver det på er hemsida och det framgår väldigt tydligt när du berättar också att det här är en skola, utbildning, forskning för människans tjänst. Ni jobbar för människans tjänst. Det är väldigt ovanligt får jag säga inom den här världen. Ni är så uttryckligen ute i den etiska världen och tar hand om den. Präglar det medarbetarna tror du?

Roger Klinth Jag skulle säga att det definitivt gör det. Jag har ju då lite att jämföra med. Jag tror det är väldigt många etiskt medvetna och engagerade personer på alla lärosäten och definitivt på mitt gamla lärosäte Linköpings universitet. Men i utgångspunkten, att folk söker sig hit för att man ofta har en väldigt stark idé om att man vill förbättra och förändra samhället. Inte minst utifrån det här liksom människors utsatthet. Jag tror utan tvekan att det finns en sån tendens i hela personalgruppen. Att det är så man tänker. Det är så man tänker kring sig själv, sin egen insats och man tänker också till högskolan att vi har en särskild roll kopplat till just det här. Det är det man drivs av och tycker är spännande intressant och viktigt att vara med i. Det märker jag på många sätt, att den profilen är inte bara något vi pratar om utan det märks väldigt tydligt orienterar sig och så i verksamheten. Sen är det ju så att vi det är alltid en balansgång tycker jag, att det är viktigt att ha en idé om att göra nytta och att liksom påverka samhället men jag tror att för en akademisk verksamhet ska vara frisk och livskraftig och liksom relevant behöver man också det här kritiska reflekterande förhållningssättet. En distans också till saker. Vi brukar ofta prata om det här som måtto, att vi både liksom utmanar det för givet tagna. Liksom oroar och ställer oss de här frågorna om varför gör man så. Varför kan man inte göra på det här sättet och utmanar men också självklart är med och bygger, att vår kunskap gör nytta och ska komma samhället till del. Men de här polerna är viktiga att både utmana det för givet tagna och att skapa nytt. Vi pratar ofta om det här och det tycker jag är liksom kvintessensen mycket av ett vetenskapligt förhållningssätt. Men vi har en stark liksom passion just för det här med den utsatta människan och människan i fokus.

Programledare Roger, Marie Cederschiöld högskola har ju flera olika vård och sociala utbildningar men här finns också en kantorsutbildning för de som vill bli kyrkomusiker. Hur hittar den in i hela det här sammanhanget?

Roger Klinth Det är en bra fråga. Den har faktiskt väldigt långa rötter också. Den startade 1959 i en av ägarnas verksamheter, Stiftelsen Stora Sköndal. Då startades den här utbildningen för kyrkomusiker. Sedan fick vi rättigheter så småningom när det här kom in i högskolan och blev en del av högskolan till kandidatutbildning i kyrkomusik. Så från sent 90-tal har det här varit en högskoleutbildning. Före det var det en kantorsutbildning, lite kortare utbildning. Så den har funnits länge. Vi har också teologi som också springer ur det här med ägarnas verksamheter. För just kunnandet kring Bibeln och den kristna tron det var ju väldigt viktigt då för ägarnas verksamheter på 1800-talet. I omsatt form har det här med teologi och religionsvetenskap också blivit en del av högskolan. En liten utbildning då. Vi kämpar lite grann för tillfället med vår kyrkomusikerutbildning. Den som har följt med lite i media kanske har satt både debattartiklar och andra uttryck från högskolan och från faktiskt väldigt många andra. Inte minst ifrån kyrkan där man varit bekymrad över att vi kanske kommer få svårt att behålla vår kyrkomusikerutbildning. Vi har inget statsanslag till den och vi har kämpat på och försökt hitta andra alternativa former av finansiering. Vi har givetvis äskat länge statsanslag och för ett par år sedan så satte jag och styrelsen någon form av ultimatum. Att får vi inte statsanslag inom ett par år då kan vi inte driva den vidare. Sedan har vi jobbat hårt gentemot regeringskansliet och lobbats på olika sätt kring detta och även gent emot svenska kyrkan.

Men hittills har vi inte fått det. Så att tyvärr så är det nog mycket som talar för att vi kommer att behöva lägga ner den utbildningen, vilket jag tycker är djupt sorgligt. Det är både sorgligt för högskolans som blir lite mindre rik miljö. Den här konstnärliga verksamheten tycker jag har varit fantastisk att ha med, trots att vi är en liten högskola så har den funnits som en spännande

dimension i verksamheten. Ett annat akademiskt förhållningssätt. Ett mer liksom konstnärligt uttryck. Så det skulle vara väldigt sorgligt om det går på det sättet men samtidigt behövs medlen för att kunna driva någonting och det är ingen billig utbildning och driva. Det är specialrum, körer och flyglar och orglar och allt vad det är. Det är en dyr utbildning att driva.

Programledare Vad är argumenten då till att staten inte vill ge anslag till en kyrkomusikerutbildning?

Roger Klinth Ja, det är en bra fråga. Vi har egentligen inte fått några riktiga argument för detta. Ända fram till 2013-14 så finansieras den här utbildningen av kyrkan och staten tillsammans. Man hade liksom ett avtal sedan tidigt 2000-tal där man då chippade in ungefär 50/50 för att driva den här. Men då skapade kyrkan sitt utbildningsinstitut och då valde man att inte finansiera den här musikdelen utan man ville fokusera mer på den här mer pastoralteologiska delen av utbildningen. Då valde staten att inte heller finansiera musikdelen utan hänvisade till den överenskommelse som handlar om att man skulle samfinansiera det. Så det blev något konstigt moment 22 som uppstod där. Så nästan över en natt så gick vi från en ganska god finansiering till ingen finansiering alls. Och sen har vi verkligen försökt just för att vi verkligen vill ha den här kvar och våra ägare är väldigt engagerade i frågorna. Men nu har vi nog kanske nått vägs ände som det verkar om inga underverk sker.

Programledare Marie Cederschiöld högskola är en privat högskola, ett aktiebolag. Du nämnde tidigare att ni är fyra delägare. Vilka fördelar, Roger, ser du som rektor med att ni är en privat högskola och inte väljer att gå in och bli statlig sådan?

Roger Klinth Nej, men det finns utan tvekan fördelar. Ska väl också sägas att även om vi är ett aktiebolag så finns inget vinstsyfte. Våra ägare är väldigt tydliga med att det. De äger inte en högskola för att själva berika sig utan för att man vill påverka samhället via forskning och utbildning. Alla medel stannar i verksamheten och återinvesteras om vi får någon peng över. Så den är viktigt att säga. Men sen är det ju, tänker att det finns. Vi har ett större mått av frihet i detta. Det finns både budgetmässiga aspekter och upphandlingsaspekter och såna här saker. Där vi har en, tycker jag, ett lite enklare regelverk och lite mer handlingsutrymme att jobba med. Vi är inte direkt knutna till en liksom statlig förvaltningsprocess på det sättet, så att i det så slipper vi många av de här olika administrativa pålagorna som ofta finns hos de statliga lärosätena.

-Att universitetskanslersämbetet kommer på besök.

Det tycker jag faktiskt är bra. Jag skulle vara väldigt bekymrad om vi slapp det. För någonstans, att UKÄ kommer på besök visar att man faktiskt tycker vår verksamhet är viktig. Att kvalitén är lika hög och behöver vara likadan och lika hög hos oss som hos alla andra. Jag blir snarare bekymrad om det är så att vi inte utsätts för samma granskning från det hållet så. Men det finns diverse andra saker, mer förvaltningsrättsliga saker som vi slipper när vi har en annan form helt enkelt.

Programledare Vi var inne på Universitetskanslersämbetet alldeles nyss. Hur är kontakten med UKÄ?

Roger Klinth Jag tycker generellt att den är bra. Det måste jag verkligen säga. Jag tycker att UKÄ lägger sig vinn om att ha en dialog med lärosätena och känna in och stämma av och så. Så jag tycker nog att det på ett generellt plan funkar bra. Sen är det ju självklart så att även om jag i grunden är väldigt positiv till kvalitetsgranskning så är det ju ett jättestort jobb. Väldigt stora resurser som ofta går åt för att liksom hantera de här regelbundna granskningarna. Där kan man väl fundera över om man skulle kunna hitta förenklade former som fortfarande gör jobbet om man säger så. Det är ju viktigt att man liksom kan visa hur kvalitén utvecklas. Men där tycker jag att det finns all anledning att fundera på det och det vet jag att UKÄ också gör. Att man hittar sätt att liksom göra samma jobb utan att det här blir så oerhört tung börda för lärosätena så är det väldigt bra.

Vi har sökt i närtid ett par nya examenstillstånd som också gick väldigt bra. Gjorde väl någon mindre komplettering, men de gick i princip rakt igenom. Så att ja. Ja, det har verkligen funkat bra. Vi lägger också ner väldigt mycket tid och energi på det. Vi prioriterar verkligen det. Vi kanske behöver göra det som ett litet lärosäte också. Man behöver kanske visa på ett ännu tydligare sätt att vi har en bra kvalitet. För det är inte lika självklart i folks medvetande som om man tänker KI eller tänker Göteborg eller Stockholm eller så. Vi lägger ned väldigt mycket jobb på detta och tycker att det är en viktig sak för att skapa legitimitet för vår verksamhet. Vi har också vid något tillfälle ställt frågor, att testa liksom att det funkar det här upplägget och då kan man få hjälp av juristerna osv göra en bedömning att en granskning av sånt. Så sådana saker är också bra. När man är osäker. Man tänker att det här är liksom inte bara intressant för oss utan det har faktiskt bredare intresse i sektorn. Då har vi något tillfälle ställt sådana mer formella frågor och fått väldigt bra svar tillbaka. Jag uppfattar att det är en bra relation och det är en stor öppenhet och beredvillighet att hjälpa till. Jag tycker i allt väsentligt att det fungerar utmärkt.

Programledare En stor pågående fråga inom högre läroverlden handlar om akademisk frihet. Hur jobbar Marie Cederschiöld, och du i synnerhet som rektor, med akademisk frihet här? Att den praktiseras på rätt sätt.

Roger Klinth Nej, men det är en viktig fråga och jag tror att den är helt avgörande för inte bara vår legitimitet utan alla lärosätenas legitimitet. Är det så att vår kunskapsbildning på något sätt styrs av eller kan antas styras av andra intressen än av kunskapsbildningen som sådan? Då tappar vi vår legitimitet. Så det där är en oerhört viktig sak. Att det är ekonomiska, det är inte politisk hänsyn som ligger bakom vad vi säger att vi kommer fram till och vilka frågor vi ställer i vår forskning och vad vi undervisar om, utan det är faktiskt ett förutsättningslöst kunskapssökande. Så den är helt avgörande. Det finns väldigt mycket oroande tendenser i världen både i USA och i Europa och kanske också i Sverige under de senaste åren där man faktiskt har anledning att vara bekymrad över detta. Det där är något som vi ofta pratar om på högskolan och jag pratar också om det ofta gentemot vår styrelse. De kommer ju liksom inte från den akademiska myllan själva allihop. Det tror jag är jätteviktigt för de som ägare också, att förstå vikten av att en högskola liksom upprätthåller den akademiska friheten och vilka konsekvenser det kan få om man inte gör det. Jag tycker jag får en stor förståelse där och vi har också skrivit in väldigt tydligt i statuten kring liksom vad styrelsen fattar beslut om respektive rektor fattar beslut om. Att just de akademiska frågorna, avgöranden och vägvalen det ligger på rektor och den akademiska organisationen. Det är inte styrelsen som går in och styr vad vi ska forska om och vad vi ska komma fram till. Det där har vi varit noggranna med liksom att få in också när vi tar fram våra grunddokument i detta för att vaka över just att det ska inte finnas någon anledning att ifrågasätta vår integritet.

Programledare Känner du att den akademiska friheten är levande på Marie Cederschiöld högskola bland personal och så? Vet alla vad det här innebär och hur de förhåller sig till det och så?

Roger Klinth Ja, det skulle jag nog säga att man gör och sen kan det väl i vissa lägen bli diskussioner kring vilka uttryck ska den akademiska friheten ha. Ibland kan jag tycka att det blir en lite vilsen diskussion. Att man kanske lägger in för mycket i det, att det kan vara allt från, jag vet inte, men hur organisationen ska se ut eller. Alltså man drar det kortet, det akademiska frihetskortet, i alla möjliga såna sammanhang där det kanske inte riktigt applicerbart. Alltså den akademiska friheten handlar om forskningens och utbildningens frihet osv. Kanske inte handlar om att vi inte behöver följa lagstiftningar och anställningsordningar, men ibland finns det en tendens att det blir så, spiller över till diverse andra ordningar. Det där får man ibland parera lite grann och försöka pedagogisera. Så att det handlar inte om någon allmän liksom amnesti från alla former av ordningar här som vi är ställda under som arbetsgivare och så vidare så. Det tycker jag för det mesta funkar väldigt bra men där har man ibland en diskussion men det är en väldigt stark liksom patos för detta. Så skulle man utmana det då skulle jag definitivt få veta det som rektor, vilket jag tycker är bra att folk är på tå. Man vill verkligen liksom värna just den delen och det känns väldigt positivt.

Programledare Roger, du har varit rektor på Marie Cederschiöld högskola i snart fem år. Om du skulle sammanfatta. Vad har du som rektor för mål att utveckla för den här högskolan?

Roger Klinth Ja, det har varit en lång resa. När jag startade här så var det nog saker jag tänkte att jag skulle göra som jag inte har gjort och vice versa saker som jag verkligen inte tänkte att jag skulle göra som jag gjort mycket av. Så det är häftigt att bli överraskad ibland också. Det vi har jobbat mycket med, förutom att vi utvecklar vision och vår strategi, det är att få till ett verksamhetsstöd. En stabilitet när det gäller ekonomi och stabilitet när det gäller HR och de här sakerna. Så det tänkte jag när jag kom från ett stort lärosäte som Linköping. Det var en ren hygienfaktor som skulle bara funka. Det har vi lagt väldigt mycket jobb på och jag känner mig väldigt nöjd med det arbetet. Det gör ju att man har en stomme på något sätt. En organisatorisk stomme att också jobba vidare med. Men jag tänker när man annars tänker den inriktning alltså, så framtiden tycker jag många gånger sätts i backspegeln också. Vart kommer vi ifrån? Vad är vår speciella identitet och hur kan vi utveckla den vidare och göra den relevant för en ny tid? Det är väldigt mycket så jag har tänkt det här. Jag har inte tänkt, och jag tror inte man bör tänka så heller. Speciellt inte på sån här högskola med så djupa historiska rötter, att man ska ta en helt annan väg. Utan jag tror att det finns en jättefin tradition, jätteviktig liksom DNA med oss här och det handlar i mitt fall väldigt mycket om att liksom raffinera det, utvecklade det, göra det är relevant för en ny tid. Det är fortfarande väldigt stora utmaningar i samhället men de ser kanske inte riktigt ut på samma sätt som det såg ut på 1800-talet till tidigt 1900-tal. Även att det finns paralleller ibland men utmaningarna ser delvis annorlunda ut. Men då behöver också vårt, hur vi angår samhället, behöver också utvecklas. Så att vi blir relevanta. Att vi kan verkligen göra skillnad med det vi gör. Så det är mycket fokus på just områdena hur kan vi liksom på tydligare sätt komma ut och blir synliga i samhället och hur kan vår kunskap och sätt gå in i processer och så för att kunna påverka. Det jobbar vi väldigt mycket och hårt med.

Programledare Med tanke på bak i tiden att det är en gammal högskola, grundad i 1800-talet så att säga och mycket av värden och så finns kvar. Det är eviga värden. Människan finns definitivt kvar. Framtiden kommer, vi måste in i den. Men jag tänker så här, att ni en rätt unik skola med den etik och inriktning ni ägnar er åt. Hur jobbar ni utåt då? För jag tänker att ni har en bild utåt eller finns utåt. Hur jobbar du som rektor utåt för ett sådant här lärosäte?

Roger Klinth Jag tror faktiskt att det är extra viktigt att tänka så som rektor för ett lite mindre lärosäte och kanske med en sådan profil som vi har också då, att faktiskt vara en väldigt aktiv figur. Både ur universitets- och högskolesammanhanget i stort. Jag är väldigt engagerad i till exempel Sveriges universitets och högskoleförbund. Jag leder en arbetsgrupp där kring vårdkompetens. Jag är också utsedd av regeringen för att sitta med i det här nationella vårdkompetensrådet för att rådge regeringen och andra aktörer också kring det här med hur kan man utveckla framtidens vårdkompetens. Jag sitter med som expert i statliga utredningar osv. Jag tar gärna på med sådana saker för att jag tycker det är viktigt att vi både som högskola syns som finns med där men också ett sätt för oss att hämta hem och vara relevanta. Vad är det som sker i sektorn? Vad är det som sker i olika områden där vi verkar? Det är ett väldigt bra sätt att vara med i sådana olika sammanhang för att plocka hem saker men också får möjlighet att visa upp oss och vad vi kan. Så det är extra viktigt på ett sånt här relativt litet lärosäte. Är man på KI eller på Göteborg eller Linköping då har man nästan per definition en liksom tung samhällsroll. Här behöver man mer erövra den och jobba för att liksom få den platsen och det har jag försökt göra en hel del.

Programledare Stort tack, rektor Roger Klinth, för att Ämbetet fick besöka Marie Cederschiöld högskola och träffa dig och höra om ditt jobb som rektor och framförallt också höra om era utbildnings- och forskningsområden.

AVA Du har hört Ämbetet - en podd om högre utbildning. Ämbetet produceras av Universitetskanslersämbetet och i redaktionen ingår Urban Göranson, Leila Zoubir och Karl Edqvist. Om du vill kontakta Ämbetet så skriver du till e-postadressen press@uka.se och besök gärna vår webb, uka.se. Tack för att du har lyssnat och vi hörs igen!